

3rd National

Conference on Language and Literature
Well Known Figures and Celebrities

مشهد مقدس ۱۶ اسفند ماه ۱۳۹۷

محرور ویژه: بازنشاسی مناخر و مشاهیر تربت حیدریه، مه ولات و زاوه

زبان ادبیات بازنشاسی
مشهد مقدس

گذری بر ارادت و احترام دیگر شاعران به فردوسی و یادکرد او در کتابها

عائمه نریمسا

کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

چکیده

زبان فصیح و شیرین دری که در قرن چهارم، منزوی و به کنج عزلت خزیده بود، با همت و رادمدی، خردورزی و طی ۳۰ سال درد و رنج حکیم بزرگ ایران زمین از ورطه نابودی نجات یافت و بیش از هزار سال است که در آسمان ادب و فرهنگ این سرزمین نورافشانی می کند. بنابراین قرن های متمادی است که اهل ادب، فرهنگ و هنر در ایران و جهان از خوان گسترده گلستان زیبا و معطر حکیم توس، توشه ها برگرفته و از آن بهره ها برده اند. ده ها اثر حماسی همچون «علی نامه» «جهانگیرنامه» و... تحت تاثیر شاهنامه سروده شده اند. علاوه بر آن شعرا و سرایندگان بزرگی همچون حافظ، سعدی، مولانا، سنایی، جامی، خاقانی، ناصر خسرو، مسعود سعد سلمان، ابن یمن، اوحدی مراغه ای، امیر معزی نیشابوری، اسدی طوسی، حکیم نظامی، عطایی رازی، عثمان مختاری غزنوی، خواجه کرمانی، فتحعلی خان صبا با اثرپذیری از خداوند سخن، اشعاری سروده و خالق شاهکار جاویدان و پر ارج سخن را ستوده اند. در دو قرن اخیر نیز شعرا و سخن سرایانی همچون میرزاده عشقی، عارف قزوینی، محمدتقی بهار، محمدحسین شهریار و نوپردازانی مانند فریدون مشیری، مهدی اخوان ثالث و... تحت تاثیر حکیم بزرگ ایران زمین و شاهکار «مانای» او در این میدان وارد شده اند.

واژگان کلیدی: ارادت و احترام به فردوسی، یادکرد فردوسی، حکیم توس